

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 48. Martyrium S. Adalberti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§. XLVIII.

Sæculum X.
A. C. 996.*Martyrium S. Adalberti.*

Altera die, postquam iis valedixisset, mari se commisit, atque diebus aliquot navigando consumptis, e navigio, quod cum militibus remisit, in proximum litus descendit, & neminem nisi duos monachos retinuit, quorum alter, Ordine Presbyter, Benedictus vocabatur, alter Gaudentius erat, ipse minor natu frater.

Parvam Insulam, quam amnis circumfluebat, ingressos, & magna fiducia Jesum Christum prædicantes, Insulæ Domini supervenientes, pugnis contusos ejecerunt. Unus Barbarorum arrepto cimbæ remo S. Adalbertum Psalmos canentem inter scapulas grandi ictu ferit. Cecidit e manibus liber, & ipse pronus corruit, Deum benedicens in hæc verba: *Gratias tibi ago, Domine! quod saltem ictum unum pro illo sustinui, qui pro me crucifixus est.* Tum ad adversam fluvii ripam transiens, ibi die Sabbati mansit, & cum sub noctem proximi pagi præcipuus S. Virum eo deduxisset, undique agrestes concurrunt incondito clamore, ut viderent, quid de eo decerneretur, & aperto rictu, quasi advenam devoraturi, circumstant. Interrogatus, quis esset, & quare venisset, respondit: *Sum*

Z. z 5 natio-

Sæculum X. A. C. 997. *natione Sclavus, nomine Adalbertus, professione Monachus, olim Episcopus, bodie vester Apostolus. Causa itineris mihi fuit Salus vestra. Abjicite Idola vestra surda & muta, & agnoscite Creatorem vestrum, unum Deum. Si in ejus Nomine credideritis, vitam habebitis, & mercedem in Cælo æternum gaudium recipietis. Barbari vix mora paucula verba hæc proferendi concessa vociferantur, conviciantur, mortem minantur. Aliqui fustes, prius terræ ter quaterve impactos, deinde S. Viri capiti admoventes & dentibus frendentes dicebant: O te beatum hominem, quod in hanc usque horam salvus sis! abi cito, si vitam amas. In toto hoc imperio, in cujus finibus sumus, una lege & uno more vivitur. Vos vero, quibus alia fides est & ignota, nisi hac nocte effugeritis, crastina nobis temeritatis pœnas morte dabit. Illa etiam nocte navigio impositi in quoddam oppidum revehantur, ubi quinque dies manserunt. Tunc autem S. Adalbertus ad duos socios ait: Habitum nostrum Clericalem Infideles execrantur. Sinamus capillos & barbam crescere, & similia, quibus ipsi utuntur, vestimenta induamus. Securius latebimus, familiariter inter eos versabimur, & de labore manuum nostrarum vivemus. Quin ad populos, quos Luiticos dicebant, pergere statuerat, quod*

quod eorum linguæ gnarus esset, & ibi ^{Sæculum X.}
nunquam ante visus. Die sequente iter ^{A. C. 997.}
ingressi, postquam silvas inter psallendum
fuissemus emetiti, in apertum campum ad
meridiem positum emergunt. Ibi Gau-
dētius Missam celebravit, communica-
runt socii, & postea cibum sumpserunt.
Iterum exinde viam suam profecuti, ex-
haustis viribus subsistunt, membra quiete
refecturi, & in somnum labuntur. In
dormientes irruunt Barbari, & inermes
vinciunt. Tunc S. Adalbertus comites
exhortari, ut pro Jesu Christo Marty-
rium fortiter subirent; at Siggo latro-
num Dux & Sacrificulorum Princeps fu-
riose invecus, quanto poterat annisu
Viri Sancti pectus jaculo transverberat,
aliisque exemplum sequentibus, septem
telis collapsi corpus confoditur. Flue-
bat ex latis vulneribus sanguis, & Mar-
tyr oculos levabat ad cœlum. Mox
vinculis solutus extensis in modum Cru-
cis manibus elata voce pro sua & perse-
cutorum suorum salute oravit. Mor-
tuo deinde Barbari caput amputant, quo
perticæ imposito, vociferantes ad sua re-
vertuntur. Ita passus est S. Adalbertus
Feria VI. vigesima tertia Aprilis, anno
nongentesimo nonagesimo septimo, cu-
jus memoriam Ecclesia eadem die colit.
Boleslaus Dux Poloniæ S. Martyris caput
corpusque, a Paganis in lacum projecta,
magno

Sæculum X. magno pretio redemit, Imperator vero
A. C. 997. Romæ degens comperta ejus morte Deo
 Gratias egit, quod Regni sui tempore
 Sanctissimum virum Martyrii gloria co-
 ronasset.

§ XLIX.

Joannes XVI. Antipapa.

Imperator Romam iterato petierat, Cre-
 scentium rebellem repressurus. Quip-
 pe Imperatore in Germaniam reverso,
 Crescentius Urbe (*) ejecerat Grego-
 rium V. Papam, qui rebus omnibus spo-
 liatus primo in Thusciam & deinde in
 Longobardiam fugit. In ejus locum
 Crescentius suffecit hominem Græcum,
 nomine Philagathum, qui Joannes XVI.
 dici affectavit; Is Rosciani in Calabria
 humili loco natus, & vitam monasticam
 amplexus, Ottonis II. favorem opera
 Theophaniæ conjugis suæ, ex Gente Græ-
 corum, adeptus est. Initio alebatur ti-
 tulo paupertatis, paulatim vero Clie-
 tum præcipuis adnumeratus usque ad
 obitum Ottonis II. gratia valuit. Cre-
 vit Græculi auctoritas regnante Otto-
 ne III. adolescente, unde Episcopo Pla-
 centino

(*) Ex ejusmodi seditiose factis sexcenties
 constat, nihil non egisse Romanos, ut exclusis
 tam Summis Pontificibus, quam Imperatoribus
 Principatu potirentur. Sed frustra.